

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

Traducerea și permisiunea de republicare au fost oferite sub autoritatea Direcției Generale Agent Guvernamental, Ministerul Justiției al Republicii Moldova (justice.gov.md). Permisuniunea de a republica această traducere a fost acordată exclusiv în scopul includerii sale în baza de date HUDOC.

The present text and the authorisation to republish were granted under the authority of the Governmental Agent's General Department from the Ministry of Justice of the Republic of Moldova (justice.gov.md). Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

La traduction et l'autorisation de republier ont été accordées sous l'autorité de la Direction générale de l'Agent gouvernemental du Ministère de la Justice de la République de Moldova (justice.gov.md). L'autorisation de republier cette traduction a été accordée dans le seul but de son inclusion dans la base de données HUDOC de la Cour.

SECȚIA A PATRA

CAUZA OLARU c. MOLDOVEI

(Cererea nr. 476/07)

HOTĂRÎRE
(Satisfacție echitabilă)

STRASBOURG

12 octombrie 2010

Această hotărîre va deveni definitivă conform prevederilor articolului 44 § 2 al Convenției. Această hotărîre poate fi subiect al revizuirii editoriale.

În cauza Olaru c. Moldovei,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a Patra), întrunită în cadrul unei Camere compuse din:

Nicolas Bratza, *Președinte*,

Lech Garlicki,

Ljiljana Mijović,

David Thór Björgvinsson,

Ján Šikuta,

Ledi Bianku,

Mihai Poalelungi, *judcători*,

și Lawrence Early, *Grefier al Secției*,

Deliberând la 21 Septembrie 2010,

Pronunță următoarea hotărîre, care a fost adoptată la acea dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află cererea (nr. 476/07) depuse împotriva Republicii Moldova la Curte, în conformitate cu prevederile articolului 34 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale („Convenția”), de către un cetățean moldovean, dl Vasile Olaru (“reclamant”), la 11 decembrie 2006. Cererea a fost examinată simultan și cu cererile nr. 22539/05, 17911/08 și 3136/07 ce constituia parte a examinării cauzei *Olaru și Alții c. Moldovei* (cererile nr. 476/07, 22539/05, 17911/08 and 13136/07, 28 July 2009).

2. Reclamantul a fost reprezentat de dl F. Nagacevski, avocat din Chișinău. Guvernul Republicii Moldova („Guvernul”) a fost reprezentat de către Agentul său, dl V. Grosu.

3. Reclamantul a pretins, în special, încălcarea drepturilor sale garantate de articolul 6 § 1 al Convenției și articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție ca urmare a neexecutării de către autorități a hotărîrii judecătorești definitive pronunțate de către instanțele judecătorești naționale în favoarea acestuia.

4. Prin hotărîrea din 28 iulie 2009 (“hotărîrea principală”), Curtea a constatat că a avut loc încălcarea drepturilor reclamantilor prevăzute de articolul 6 § 1 al Convenției și a articolului 1 al Protocolului 1 la Convenție ca urmare a neexecutării unei hotărîri judecătorești definitive (vezi *Olaru și Alții c. Moldovei*, citată mai sus).

5. Avind în vedere că nu a fost posibilă aplicarea Articolului 41 din Convenție pentru emiterea unei decizii, Curtea și-a rezervat acest capăt și a invitat Guvernul și compania reclamantă să prezinte observațiile sale în formă scrisă cu privire la acest aspect.

CIRCUMSTANȚELE CAUZEI

6. Reclamantul, dl Vasile Olaru, este cetățean moldovean, născut în 1971 și locuiește în Chișinău. Acesta lucrează în calitate de colaborator de poliție.

7. În conformitate cu prevederile Legii cu privire la poliție autoritățile administrației publice locale sunt obligate să asigure colaboratorii de poliție cu spațiu locative.

8. La o dată nespecificată, reclamantul a inițiat proceduri civile împotriva Consiliului municipal Chișinău, iar la 16 decembrie 2004 Judecătoria Centru a obligat pârțul în procedurile naționale să acorde reclamantului spațiu locativ. Hotărîrea judecătorească a devenit irevocabilă și executorie; totuși, ea nu a fost executată pînă în prezent.

9. La 28 iulie 2009 Curtea a examinat circumstanțele prezentei cauze prin prisma cererii *Olaru și Alții c. Moldovei* (citată mai sus) și a constatat violarea articolului 6 și articolului 1 al Protocolului 1 la Convenție.

ÎN DREPT

10. Articolul 41 al Convenției prevede următoarele:

“Dacă Curtea declară că a avut loc o violare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înalțelor Părți Contractante nu permite decît o înlăturare incompletă a consecințelor acestei violări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă.”

A. Prejudiciul material

11. Reclamantul nu a pretins careva sume cu titlu de prejudiciu material, dar a rugat Curtea să oblige Guvernul să execute hotărîrea pronunțată în favoarea sa în termen de 6 luni.

12. Guvernul a susținut că acesta cunoștea despre obligația de a executa hotărîrea judecătorească pronunțată în favoarea reclamantei și autoritățile au făcut tot posibilul ca aceasta să fie executată cît mai curînd posibil. Cu toate acestea, Guvernul însă se îndoiește de faptul dacă o să execute hotărîrea în termenul propus de reclamant și a explicat că este dificil în situația prezentă să ofere o locuință închiriată într-un termen atît de scurt.

13. Curtea nu vede nici un motiv să se îndoiască de faptul că Guvernul nu va pune capăt încălcării constatate mai sus. În această privință, Curtea amintește că în temeiul articolului 46 al Convenției Înaltele Părți Contractante s-au angajat să se conformeze hotărîrilor definitive ale Curții în litigiile în care acestea sînt părți, executarea fiind supravegheată de către Comitetul de Miniștri. De aici rezultă, printre altele, că o hotărîre în care Curtea constată o încălcare impune statul reclamat, inter alia, să aleagă, sub controlul Comitetului de Miniștri, măsurile generale și/sau, dacă este cazul

(măsurile) individuale pe care trebuie să le adopte în sistemul legal național, întru a pune capăt încălcării constatate de Curte și de a-i înlătura, în limita posibilităților, toate consecințele (a se vedea, prin analogie, Scozzari and Giunta c. Italiei [GC], nr. 39221/98 și 41963/98, § 249, ECHR 2000-VIII). Prin urmare, Curtea lasă pe seama Comitetului de Miniștri sarcina să se asigure ca Guvernul Republicii Moldova, în conformitate cu obligațiile asumate în cadrul Convenției, să adopte măsurile necesare în concordanță cu concluziile Curții în prezenta hotărâre.

B. Prejudiciul moral

14. Reclamantul a solicitat suma de 6000 euro cu titlu de prejudiciu moral.

15. Guvernul a susținut că suma solicitată este excesivă având în vedere jurisprudența Curții privind neexecutarea hotărârilor judecătorești.

16. Curtea consideră că reclamantului trebuia să-i fi fost cauzat un anumit stres și frustrare ca urmare a încălcărilor constatate în hotărârea principală. Apreciind pe principii echitabile, Curtea acordă reclamantului 2000 euro cu titlu de prejudiciu moral.

C. Costuri și cheltuieli

17. Reclamantul a solicitat suma de 850 euro cu titlu de costuri și cheltuieli suportate în procedurile în fața Curții.

18. Guvernul a susținut că suma solicitată este excesivă.

19. Curtea îi acordă reclamantului integral suma solicitată.

D. Penalități

20. Curtea consideră oportun ca penalitatea de întârziere să fie bazată pe rata limită a dobânzii Băncii Centrale Europene, căreia urmează să i se adauge trei procente.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE

1. Hotărăște

(a) că Statul reclamat trebuie să achite reclamantului în decurs de trei luni de la data la care hotărârea va deveni definitivă în conformitate cu prevederile articolului 44 § 2 din Convenție, suma de 2000 euro (două mii euro) cu titlu de prejudiciu moral și 850 euro (opt sute cinzeci euro) cu titlu de costuri și cheltuieli, care urmează a fi convertite în monedă națională a

Statului reclamat la rata de schimb aplicabilă la data achitării, plus orice taxă care poate fi aplicată;

(b) că din momentul expirării celor trei luni menționate mai sus pînă la data executării se va achita o rată simplă a dobînzii la sumele de mai sus, egală cu rata minimă de împrumut a Băncii Centrale Europene pentru perioada de întîrziere plus trei procente;

2. *Respinge* restul pretențiilor reclamantului cu privire la satisfacția echitabilă.

Întocmită în limba engleză și notificată în scris la 12 octombrie 2010, potrivit Regulii 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Lawrence Early
Grefier

Nicolas Bratza
Președinte